

Portræt af Mr. Houdini - en rideskolehest

af Ole Gram-Olesen

Houdini er vist født omkring 1992, hans afstamning kender jeg ikke. Vejen til Houdinis hjerte går gennem en gulerod og en tur med fart over feltet, og måske har han rideskolens bedste hestehoved. Jeg husker i hvert fald ikke, at han med vilje har droppet nogen af. Nervøse trækninger og sidespring er heller ikke ham - når kursen er sat, så kører vi. Men derfor har Houdini også ofte en lang arbejdsuge. Han er super til handicappede og nybegyndere, og der er sjældent en rideskoletime, hvor han ikke er på banen. En god springer er han også, og bruges ofte af beridereleverne og andre, der gerne vil ride stævne på ham. På skovture og jagter, er han også altid med – og oftest som førerhest, det passer ham helt fint. Selv har jeg haft halvpart på ham siden 2002. I øjeblikket rider vi en halv enetime hos Cathrine om onsdagen og på partsholdet om fredagen. Fredag er Houdinis bedste arbejdsdag. Den starter med formiddagens damehold, hvor han bærer lidt rundt på sin madmor Anne Mette. Derefter bliver han i flere timer nusset og fodret af samme – det nyder han, og jeg også – der er ikke et støvfnug på ham, når jeg skal ride. På partsholdet er vi så ofte solidariske med John på Seula, der har sine helt egne hviletidsregler for en ridetime. Så kan Marianne og Jane få lidt mere undervisning af Cathrine imens. John er i øvrigt Houdinis gode ven med alle sine byggeprojekter. Endelig slap han for at stå i spiltov, og en dag vanker der måske en boks med EU-mål - helt lille er Houdini jo ikke, men det er hans boks. I weekenderne og på andre feriedage rider vi så selv – oftest sidst på dagen, hvor vi har det meste af BRF for os selv. Her er det dressur vi forsøger os med. Ikke at han synes, det er særlig sjovt, men hvad gør man ikke for sin part? Han går da også helt pænt nu, selvom Marianne siger, at han kan blive en halv meter kortere endnu i samlingen. Det kan hun selv blive det lange hyl. For et par år siden startede vi på et begynderhold i spring. Det var sjovt og Houdini var helt i sit es. Men springene kom lidt hurtigt op i højde og ved 70 cm lukkede jeg øjnene og styrede efter Rebeccas stemme. Vi kom fint over alligevel, men det var lidt svært at orientere sig mod det næste spring. Sjovt var det dog, og jeg håber, at vi en dag starter et begynderhold i spring igen.

Nu er det snart tid til sommerferie for skolehestene, og det trænger Houdini virkelig til i år. Hans ryg har det ikke for godt, og han kan til tider være lidt sur i stalden – det plejer han ellers aldrig at være. Andre heste – og især ponyer – har han også set sig gal på, og kommer de inden for rækkevidde, kan der godt vanke et los. Jo, det bliver vist godt med en god lang sommerfold nu.

